

Семченко Катерина Василівна. Промінь надії. Книга книг. Де є здоров'я — значить там життя: вірші / Обласний молодіжний конкурс авторської поезії “Поетичні лаври”. — С. Кімівка Березанського району Миколаївської області, 2012.

Катерина Семченко — 1991 року народження, з села Кімівка Березанського району. Студентка Миколаївського національного університету ім. В. Сухомлинського. Цікавиться українською і світовою художньою літературою. Читачка Кімівської сб/ф Березанської ЦБС. Учасник обласного літературного конкурсу “Золота арфа” (організатори — управління у справах сім'ї та молоді Миколаївської облдержадміністрації, Миколаївська обласна організація Національної спілки письменників України): перемогла у 2008 (III місце); у 2010 відзначена за високий художній рівень поетичних творів. Її вірші друкувалися у випусках VIII і X збірок “Золота арфа: творчість молодих митців Миколаївщини” у 2008 і 2010 роках, у районній газеті “Березань”. У 2012 році в обласному молодіжному [конкурсі](#) авторської поезії [“Поетичні лаври”](#) (організатори — управління культури Миколаївської облдержадміністрації, Миколаївська обласна бібліотека для юнацтва) зайняла I-е місце.

Промінь надії

Пливе моя думка в блакить невідому,
Подалі від світу неправди і зла.
Туди, у висоти... Від бурі і грому.
Далеко-далеко в країну добра.
Несеться... Не плаче, бо має надію.
Хай ллється неправда усюди в міхи.
У бруді затихла, прибралася цвіллю
Занедбана совість... А квітнуть — гріхи.
Усі хай говорять однакові фрази:
«Інакше сьогодні не можна прожити!»,
Та я не погоджусь, і буду старатись
По правді, по честі, по вірі чинить.
Хай доля химерною, тяжкою стане...
Та правда святая — надія одна.
Єдина, що буде загоювать рани...
І зможе зробити це тільки вона!
Пливе моя думка в блакить невідому...
Де промінь надії святий розцвітав.
І буде у небі молитися Богу,
Щоб сили так жити мені дарував.

Книга книг

Дійшли до нас слова самого Бога,
Рукопис Книги Вічної дійшов.
Сувої у печері раз небога
Близь моря мертвого знайшов.
Здавалось би, віки пройшли, століття,
За ці часи і зла під небом більше...
Розлилося океанами страхіття —
Нечисті води душ пропавших грішних.
За що цей дар величний і безцінний
Святий Господь зберіг до наших днів?
Слід розуміти — рід людський негідний..
На те ми й люди, щоб не розуміть!
Найяскравіше в книзі Божій світить
Любов Христа, як правда головна.
По милості ми стали Божі діти,
Ми — християни, віра в нас одна!
Читаю ранком, вдень, вночі буває...
Святе письмо постійно у руках.
Бо з нього ріки вод живих черпаю,
Багато сили бачу у словах...
Воно бадьорить серце, зігріває,
Коли в життя вривається біда...
На добрі справи думку направляє,
Трима за руку, як хитка хода.
Виводить із туману, просвіщає,
Коли, бува, у хащах заблукала!
На кожному кроці нас охороняє
Спасителя воскреслого рука!
У слові Божім віра і надія,
Любов, підтримка, прощення... буття!
Мій путівник у книзі цій! Я мрію
Лиш керуватись ним усе життя

Де є здоров'я — значить там життя

На ярмарку скарбів людських
Багато було різного добра...
Не досить ані хвили, ні години...
Роками будуть литися слова...
Щоб описать усе...
Великі лавки цінностей прекрасних
Своїм багатством вабили мене:
Краса і врода, щастя, добра вдача,
Добробут, радість, щирість і любов...
Усе це хочу, аж серденько плаче!

І того прагне, і цього...
Мабуть, я вроду оберу дівочу.
Людей красою буду чарувати.
Ще любов палку я дуже хочу,
А серце щире, щоб її давати.
Але придбати лиш одне можливо...
Нелегкий вибір на шляху лежить.
Пройдуть роки, волосся стане сивим,
Краса загине... що ж мені робить?!
Тоді красу не варто обирати!
Візьму удачу добру і легку.
Та й щастя хочу... що ж мені придбати?
Не хочу долю злісну і важку.
А може розум? Що ж тут мудрувати!
Із ним далеко можна в світ піти...
Та мало цього! Треба те шукати,
Щоб була сила ВСЕ це досягти.
«Купуй здоров'я» — думка підказала.
Але... нема на ярмарку його!
За цей дарунок не існує плати...
Лиш берегти його потрібно, щоб було!

Якщо здоров'я обереш, людино,
В руках твоїх щасливе майбуття!
Щасливий шлях устеле тобі доля...
Де є здоров'я — значить там життя!